

novitě účastník, jenž má podle udání navrhovatelky práva ke vkladním knížkám. Již z toho, jakož i z toho, že jedna z vkladních knížek nezní na jméno opatrovance, plynulo, že jsou tu ohledně vkladních knížek práva, jež jsou v rozporu s názvem. Pro nezletilce byl tu sice exkuční titul ve smíru o výživném, na nějž však návrh nebéře zřetel, domáhaje se opatření v nesporném řízení. Jsou tu ohledně vkladních knížek práva, jichž rozhodnutí závisí na zjištění sporných okolností, kteréžto zjištění nelze provést v nesporném řízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu nezletilce.

D ů v o d y:

Stěžovatel připouští, že jest nárok na vydání vkladních knížek sporný, avšak namítá, že účelem návrhu bylo jen, zajistiti v zájmu dítky, by vkladní knížky nebyly vydány okresním úřadem jiné osobě, která by je nevydala, čehož prý bylo také plně dosaženo opatřením prvního soudu, které bylo jako prozatímní opatření podle § 2 nesp. říz. v zájmu nezletilce nutné. S tím nelze souhlasiti. Je-li nárok na vydání vkladních knížek sporný, takže lze o něm rozhodnouti jen pořadem práva, jak správně vystihl rekursní soud, a jak ostatně ani nenapadá stěžovatel, nelze shledati návrh přípustným. Ustanovení § 2 čís. 7 nesp. říz. praví sice, že soud, odkáže-li účastněné na pořad práva, má, pokud to nařizují zvláště zákony, o to pečovati, by až do rozhodnutí sporu byla dána jistota neb aby se nezměnil stav věci. To znamená, že nesporný soudce musí sám o to dbáti, by věc nezůstala nevyřízena, zejména, jde-li o nezletilce, a musí proto také pečovati o to, by zákonný zástupce nezletilců učinil potřebné kroky k tomu, by se nezměnil stav věci nebo by dána byla jistota. Takovým zákrokem není však návrh, o který jde, myšlený ve své podstatě jako prozatímní opatření. Takové opatření lze, ježto jde o zajištění nároku nezletilce, založeného na soukromoprávním poměru k třetí osobě, povoliti jen za předpokladů § 378 a násl. ex. ř., nikoli však v nesporném řízení.

Čís. 9406.

Ustanovení § 175 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n., podléhá i nemocenská pojišťovna soukromých úředníků a zřízců v Praze; může tudíž vymáhati pojistné příspěvky jen na základě platebního výměru.

Listina nadepsaná jako výkaz nedoplatků uvádějící sice jméno povinného a také kolik a zač dluží na pojistném, ale neobsahující příkaz, jímž se ukládá povinnému zaplacení do určité doby, není platebním výměrem a nelze na jejím základě povoliti soudní exekuci podle § 175 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n.

Soud první stolice povolil exekuci na základě výkazu nedoplatků nemocenských pojistných příspěvků vystaveného nemocenskou pojišťovnou soukromých úředníků a zřízenců v Praze — župní úřadovna v Hradci Králové, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvod y: Exekuce povolena byla na základě výkazu nedoplatků nemocenských pojistných příspěvků vystaveného nemocenskou pojišťovnou soukromých úředníků a zřízenců v Praze — župní úřadovna v Hradci Králové, avšak takovýto výkaz nedoplatků není exekučním titulem ve smyslu zákona ze dne 9. října 1924 čís. 221 sb. z. a n. Podle § 175 tohoto zákona jest exekučním titulem jen platební výměr opatřený doložkou vykonatelnosti a mohla by exekuce jen na základě takovéhoho platebního výměru býti povolena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvod y:

Dovolací rekurentka hájí neprávem názor, že se na ni nevztahuje ustanovení § 175 zákona čís. 221/24 proto, že podle § 38 zákona o nemocenském pojišťování dělníků ze dne 30. března 1888, čís. 33 ř. zák., k němuž se připíná ustanovení §§ 3 a 4 zákona ze dne 8. února 1909, čís. 29 ř. zák., jest pro ni exekučním titulem výkaz nedoplatků, potvrzený okresním politickým úřadem, a že tento paragraf byl zachován v platnosti zákonem ze dne 1. července 1926, čís. 117 sb. z. a n. § 38 zákona o nemocenském pojišťování dělníků obsahuje jen ustanovení, že se pojistné příspěvky vymáhají cestou správní, §§ 3 a 4 zákona čís. 29/1909 mají jen ustanovení o promlčení příspěvků a o úrocích z nich. Tato místa zákona neustanovují tedy nic o tom, co jest exekučním titulem pro vymáhání příspěvků, zda jest jím platební výměr či výkaz nedoplatků. Proto ze zákona čís. 117/26, který zachoval v platnosti § 38 zákona o nemocenském pojišťování dělníků pro některé druhy zaměstnanců, nelze nijak vyvozovati, zda exekučním titulem pro jich vymáhání má býti výkaz nedoplatků, jehož vykonatelnost byla potvrzena politickým okresním úřadem, či platební výměr. Že výkazy nedoplatků pojišťovacích příspěvků byly exekučním titulem, vyvodila praxe (Judikát čís. 144 bývalého vídeňského nejvyššího soudu) z jiných ustanovení zákonných. Ale podle § 175 zákona čís. 221/24, jímž byla změněna co do dobývání pojišťovacích příspěvků starší ustanovení zákonná, jichž se dovolává onen judikát, bylo stanoveno, že pojistné i s úroky může býti vymáháno exekucí soudní na základě vykonatelného platebního výměru. Ten jest vykonatelný, uplynulo-li od jeho doručení patnáct dnů. Doložku o vykonatelnosti připojí nemocenská pojišťovna. Zákonu čís. 221/24 jsou podle jeho § 23 podrobeny všechny nemocenské pojišťovny jmenované v následujících paragrafech, tedy i okresní nemocenské pojišťovny (§ 24), i zemědělské nemocenské pojišťovny (§ 25), závodní nemocenské pojišťovny (§ 26), společenstevní nemocenské pojišťovny (§ 27), spolkové nemocenské pojišťovny (§ 28), a posléze i pomocné pokladny podle zákona ze dne 16. července 1892, čís. 202 ř. zák. a po-

kladny, které z převážné části pojišťují i osoby podrobené zákonu o penzijním pojištění soukromých zaměstnanců (zapsané pojišťovny pomocné § 29). Proto podléhá ustanovení § 175 uvedeného zákona i vymáhající nemocenská pojišťovna a může tedy vymáhati pojistné příspěvky jen na základě platebního výměru. Listina, kterou vymáhající věřitelka předložila, není však takovým výměrem. Jest nadepsána »výkaz nedoplatků«, uvádí sice jméno povinného a také kolik a zač dluží na pojistném, ale neobsahuje příkaz, jímž se ukládá povinnému zaplacení do určité doby. Proto nemá rázu platebního výměru, který se doručuje povinnému a v němž se mu ukládá placení do určité doby. Nelze tedy na základě listiny, kterou vymáhající věřitelka předložila, povolití soudní exekuci ve smyslu § 175 zákona čís. 221/24.

Čís. 9407.

Nelze vyhověti návrhu, by byl prvopis stanov akciové společnosti, zařazený do knihy příloh obchodního rejstříku, z knihy příloh vyňat, společnosti vrácen a do knihy příloh byl zařazen dodatečně předložený ověřený opis stanov.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1929, R I 913/29.)

Rejstříkový soud zamítl návrh firmy J., akciová společnost, by prvopis stanov, zařazený pod čís. 96/25 do knihy příloh, byl odtamtud vyjmut, firmě vrácen a do knihy příloh by na útraty navrhovatelčiny byl dodatečně zařazen s návrhem předložený ověřený opis stanov. Důvody: Podle ustanovení § 10 nař. min. sprav. ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák. o obchodním rejstříku, mají býti smlouvy společenské (stanovy) a listiny schvalovací v úplném opisu neb v otisku, do knihy příloh shromažďovány podle doby, kdy došly, vkládány a běžným číslem označeny a, jakmile se nashromáždí těchto příloh přiměřený počet, musí býti svazek opatřen pevnou vazbou. Obsah knihy příloh jest doplňující součástí rejstříku pro firmy společenské, pokud se týče rejstříku odd. B. a podle názoru rejstříkového soudu by mohlo nastati otřesení důvěry v knihu příloh, kdyby měla býti kniha ta nyní rozebírána a požadané výměně znovu svazována, třeba snad na útraty navrhovatelčiny. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil, poukázav k důvodům prvního soudu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk § 16 nesp. říz.

Čís. 9408.

Jsou říšskoněmecké uhelné syndikáty místy nadanými vrchnostenskou pravomocí, zejména ve směru zákazu dodávek do určitých oblastí?

I podle říšskoněmeckého práva odpovídá dlužník za nemožnost plnění, kterou zavínil, a jest prost závazku k náhradě škody jen při nezaviněné nemožnosti plnění.